

INDRUKKEN HOOFDREDACTEUR

Hou Maet!

Dezer dagen reed ik door Amsterdam en zag ergens een Reclameadvies-bureau, waarop met groote letters in het Oud-Hollandsch het boven deze „Indrukken” geplaatste woord was aangebracht over maat houden. Onze vaders hadden dikwijls van die korte woorden van wijsheid. Zoals vlak bij het station in Amsterdam dat veelzeggende: „De cost gaet voor de haet uyt.”

Ik geloof dat dit woord: „Hou Maet” ons allen in dezen tijd goed te pas komt.

Maat houden moeten we in onze zaken, en niet het minst op reclame-gebied. Het is noodig, onze waren aan te kondigen, maar we moeten dit ook weer zóó doen, dat het niet met de werkelijkheid in strijd is, en ook zóó, dat tenslotte de reclame-kosten niet verre de inkomsten overtreffen.

Maat-houden is van urgent belang voor onze gezinnen, nu op allerlei gebied moet bezuinigd worden. We zullen allen wel erkennen, dat in de voorbijgegane jaren, over het geheel genomen, in een zekere weelde is geleefd. Kan het niet met minder? Zóó, dat we het toch goed hebben en nog tevredener zijn dan wel-

ker? — In het Nieuwe Testament, in de brieven van Paulus valt het altijd weer op, hoe hij aanmaant tot zelfbedwang, tot matigheid. Omdat ik voor „Timotheüs” schrijf, haal ik hier bij voorkeur een woord aan uit Paulus’ brieven aan de jonge mannen Timotheüs en Titus: „Wakker, matig, eerbaar,” levende „matig en rechtvaardig en godzalig in deze tegenwoordige wereld.” „met matigheid uzelve versierende.” En ook Petrus roept het den geloovigen, aan wie hij schrijft, toe, dat zij bij hun geloof, bij de deugd en de kennis, ook de matigheid zouden voegen. — We mogen dit in onzen tijd wel wat meer ter harte nemen. En misschien wil God de versobering, die thans noodzaak is, gebruiken om ons dit te leeren. — Maathouden in ons eten en drinken, maathouden in betrekking tot onze kleding, maat-houden in onze genietingen; in één woord: er aan denken, dat ook ons gezin — en dat vooral — heeft rekening te houden met de gedachte: „Hou Maet!”

Maat-houden is niet van minder betekenis in geestelijk opzicht. Hoe licht zijn we geneigd om zoogenaamd over te slaan: overgeestelijk of ongeestelijk ons te openbaren. De Heilige Geest spreekt over nuchterheid. We moeten

geestelijk gezond zijn; niet overdreven wat betreft de geestelijke dingen, maar ook weer niet zóó, dat wij ze niet de eerste plaats in ons hart en leven zouden geven.

Maat-houden is vooral van groot gewicht, nu in ons land te toestanden zoo anders zijn geworden dan wij ze jaren gewoon waren. Ook hier zijn de groote gevaren van geen maat-houden. Hoe licht kunnen we onrecht goed spreken; of anderzijds ons op onbetamelijke wijze uiten omtrent dingen en personen, die ons niet gelieven. God wil, dat wij op onzen tijd spreken; dat er geen stilzwijgen bij ons zij, wanneer wij tegen het kwaad hebben te getuigen en voor God en Zijn dingen hebben op te komen; maar anderzijds wil God ook, dat wij op onzen tijd weten te zwijgen. Dit moet óók geleerd worden, en het is soms moeilijker te leeren dan spreken. Dartoef moeten we verstandigen zijn. Amos heeft in zijn profetie gezegd: „Daarom zal de verstandige te dier tijd zwijgen . . . zoekt het goede, opdat gij leeft.” — Hoe weinig wordt er maat gehouden

De Vrek

Naar een houtsnede van Monro Orr

Goud hebben heet rijkdom, God hebben is rijkdom.

in het spreken in onze dagen! Jakobus zegt, dat de tong een vuur is, een wereld van ongerechtigheid; dat geen mensch haar temmen kan, en . . . dat wij met haar vloeken de menschen, die naar Gods gelijkenis geschapen zijn. Gelukkig kan het ook anders. Uit denzelfden mond kan lofprijzing voortkomen. Met de tong loven wij onzen Heer en Vader. Laten we dan een wacht voor onze lippen stellen, en spreken, waar God ons roept, maar vooral ook zwijgen, waar zwijgen het éénige verstandige is.

Ten slotte: maat-houden moeten we ook in geldelijke dingen. Hoe licht wordt thans, nu we allerlei missen moeten en voor allerlei vreezen, angstvallig de hand op de beurs gehouden. Maar God heeft ons het geld niet gegeven om het te verbergen en te potten. Er is wel niets ellendiger dan gierigheid, en niets afschrikwekkender dan een vrek. Zonder nu ook maar in het minst van geloovigen deze dingen te denken, is toch een overdreven zuinigheid en vrees voor hetgeen men bezit, de weg erheen. Hoe licht echter worden we anderzijds roekeloos in betrekking tot het ons door God toevertrouwde, en geven wij, of geven wij uit, zonder maat te houden.

TER BEVORDERING VAN BIJBELKENNIS

VERBORGEN SCHATTEN IN HET VELD

Jer. 41 : 8. Dood ons niet, want wij hebben verborgen schatten in het veld, van tarwe, en gerst, en olie, en honing.

Als regel wordt de opbrengst van den oogst in het huis van den boer bewaard. In de woonafdeeling van het fellah-huis vindt men aan de achterzijde nog steeds de grootendeels uit klei gefabriceerde korenkast.

Bij een rijke opbrengst is de kast soms niet groot genoeg. Dan vervaardigt men veelal onderaardsche bewaarplaatsen. Die worden gemaakt in het huis of in den hof. Een enkele maal ook wel in het veld.

Liefst houdt men die bewaarplaatsen geheim. De opening wordt door middel van aarde en steenen onkenbaar gemaakt.

In de bewaarplaats zelf strooit men eerst een laag fijngetreden stroo. Ook de wanden worden hiermee bekleed. Het koren komt dan niet met de aarde in aanraking.

Veel last ondervindt men hierbij van vocht. Daardoor krijgt het zoo bewaarde koren een onaangename reuk. Ook het brood er van gebakken smaakt er nog naar. S.

● De weg der gehoorzaamheid

Velerlei wegen heb ik bewandeld,
Wegen van blijdschap en wegen van strijd,
Wegen van arbeid en wegen van ruste,
Maar 't moeilijkst was de weg der gehoorzaamheid.